

Yeter ki Gölge Etmesin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Haziran 2014

Serzenişim göklere erdi nihayetinde
Suskunluk da bir yere kadar
Ve kaçıp saklanmak
Umarsızca hatta kendinden bile uzaklaşıp
Düşmek yollara pervasızca
Koruyup kollamak de istersen
Ya da özenle saklanmak olabildiğince
Uzak kem gözlerden
Yine de mümkün uzanmak boylu boyunca
Uzattık o engin zamanı
Hiç bitmeyecekmişçesine ertelemek hayatı
Nereye kadar ya da
Var mıdır bir nihayeti...

Örtmek üzerini
Çökmek en derine
Görünmemek belki de tek çare
Kayıtsız ve duyarsız kim varsa
Bir o kadar meraklı...
Gülüyorum artık
Gülmeliyim de
Zafiyeti beşerin ve kifayetsizliği
Yeri geldi mi ne kolaydır yermek
Hatta yadsımak ulu orta
Hor görmek sırf
Benzememek adına tüm kopyalara.

Benlik bu, var mı ötesi
Duygular tek tek ifşa etmiş kendini
Bir yanım eksik zaman zaman
Çoktan yarım kaldı harcı
Ne ektimse soldu hepten
Yandı kavruldu
Ve içinde kaybolduğum o dipsiz kuyu.
Dile benden ne dilersen

Tek zafiyetim kanmak
Bir o denli korunaksız
Oldum olası tek mecburiyetim
Hükümde iken kaderin
Kim ne derse desin
Yeter ki gölge etmesin
Adına insan denen...